

S som itte andet til Strengods have,
 End eders indtagne lette Gestalt,
 Quando det bedre for eder skal have:
 Mit hand I behøve skal blive befallt.

Zitter.
 2. Vers.

Unge Pigers Hjertter ere forandertige,
 Ingen skal saa flidrig elser glat,
 Man skal demnem tage, naar de ere fangstige,
 Og en flidde, naar man har dem far.
 Det som i Guds bog hos dem er fad,
 Bliwer en i Morgen i vor Magt;
 Thi Forhaling dem meest fand fortride,
 Gierne antser de med Foragt.

Mel.
 1. Vers.

Sitten.

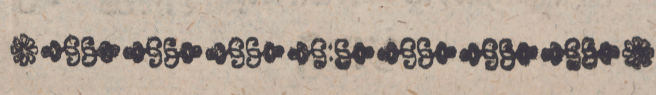
6. Vers.

Jorgen og Chorus.

Vort Onske har været og stedse skal være
 At vinde Tilskuernes Bisald og Gunst,
 Vor Kiøkken og Kielder, vor Glæde og Være
 Berøder paa at finde saa vigtig en Kunst,
 Har vi os i Dag i vort Onske bedraget,
 Da saares vort Sind af en smertelig Piil,
 Men dersom vor Indfald har eder behaget,
 Da har vor Forhaabning ey løbet April.

M

Min Svagheit jeg nu skal qvæghæz ude,
 Den Tid jeg havde Zor og Magt,
 Men hør for brugte jeg en Svagheit
 I den Tid jeg havde Zor og Magt,
 Men hør for brugte jeg en Svagheit
 I den Tid jeg havde Zor og Magt.

Zitter.

Unge Pigers Hjertter ere forandertige,
 Ingen skal saa flidrig elser glat,
 Man skal demnem tage, naar de ere fangstige,
 Og en flidde, naar man har dem far.
 Det som i Guds bog hos dem er fad,
 Bliwer en i Morgen i vor Magt;
 Thi Forhaling dem meest fand fortride,
 Gierne antser de med Foragt.

Mel.

Spaa den Tid gierne lide funde,
 Sin lode Tale mig befallt;
 Men jeg har vel udof den Zare,
 Jeg denne Skidde kom forbi,
 Men skal jeg mig vel tage vare,
 Og itte forme mere der i.

En Elskeres Seendragtighed

udi sit Beylerie,
 Saa han maa beklage sig
 over

Sin Elskeliges Ustadighed,

Forestillet udi

Evende vel-componerede

Søye ARIER,

Som opføres og singes paa

Den Danske Skue-Plads,

og begynder saaledes:

Morbleu! Cupido er en Nar, &c.

Den Anden

Begynder saaledes:

Unge Pigers Hjertter ere foran-

derlige, &c.

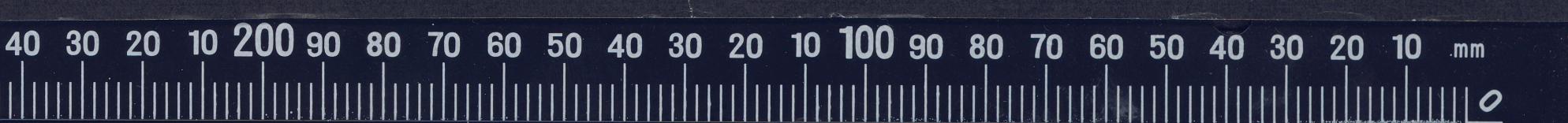
Singes under deres behagelige Melodier.

Trykt i dette Aar.

V box 37:1109

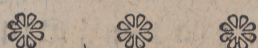

væst

Et jeg dig arlige Gæst
Sa, Kjæls, jeg nægter ingen Læst

Zene.

Har nu dit Sind forandret sig,
Et du mig aldrig vilde sig,
Et snart Brevs at give mig,
Sa, du og Lovde tillige
Et jeg dit Hjerte kunde faae;
Her under dette Sværes Svæne,
Svad du mig ogsaa dit Zeste paa,
Bretent min lille Løbe Zene!

Sig: Sa, jeg være skal din Mand,
Et Ord fandt indre all min Smerte,
Som en af Medbrudt søres fandt,
Et har du da saa haardt et Hjerte!

Kjæls.

Morbleu! Cupido er en Nar,
Er det min Zaf jeg derfor har?
Jeg naa nu selv hans Svæne
Har traaget til hans Svæne at være!

Sangen udi den Første April.

Dorantes.

Morbleu! Cupido er en Nar,
I det han mindste Agt ey haver
For min Person og høye Gaver,
Men faaer mig til at sukke, flage,
Og mig med Længsels Dvale plage,
Ret som af Borger-Stand jeg var,
Morbleu! Cupido er en Nar.

Morbleu! Cupido er en Nar,
Jeg, som saa mange Millioner
Af smukke Piger, Enker, Koner

Har

Den

Men
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,

4. Vers.

Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,

3. Vers.

Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,
Et Støv og Rind det sig ofte tilbrager,

Et Hjerte, en Fæstning, et Rige indtager,
Men taber det lige saa hastig igien.
Man ofte i Sækken en Fusentast kjober,
Forsert ved hans Ord og fortryllende
Smil,
Men derfor fra en til anden han løber,
Fortiener han da ey at løbe April.

5. Vers.

Jorgen.

Jorgangen Nat vor Flugne Kat
En ung og leffer Muus fik fat,
Men da han i det samme saae
En Rotte, lod han Musen gaae,
Og graadig efter Rotten sprang,
Men fik en Næse vel saa lang,
Ehi Muus og Rotte begge toe
Slap lykkelig af Kattens Kloe.

Chorus.

I venter paa Bruden hun kommer vel ikke,
Det volder man skriver den Første April.

6.

